

[Ellemann-Jensen]

både blokerer mulighederne for at tilføre aktiekapital og ved et sådant lovforslag oven i købet begynder at begrænse virksomhedernes mulighed for selvfinansiering, så klemmer man virksomhedernes muligheder for at ekspandere i fremtiden, så giver man danske virksomheder dårlige muligheder for at klare sig i den internationale konkurrence og leve op til de krav, som den økonomiske situation også stiller til virksomhederne. Så ser det sort ud ikke bare for selskaberne, men også for dansk økonomi.

Må jeg for øvrigt minde om, at vismændene så sent som i den rapport, der kom i sommer, i deres beskrivelse af forhold, der kunne lette en ekspansion i økonomien, bl. a. var konkret inde på spørgsmålet om lempelser i selskabsbeskatningen. Jeg kan anbefale ministeren at slå op og læse.

Kjelgaard (KF):

Statsministeren har sagt det, og skatteministeren sagde det nu igen, at dette lovforslag skal ses som en del af en socialt afbalanceret helhed: erhvervslivet og selskaberne skal også bære deres del af byrderne. Selvfølgelig skal de det. Jeg har bare i mit første indlæg påpeget en række risici, der er forbundet med at gennemføre lovforslaget. Det løser ingen problemer. Det skaber en række problemer i stedet for. Investeringerne bliver begrænset, man risikerer, at de investorer, der hidtil har investeret i aktier i dansk erhvervsliv, flytter deres kapital over i de passive investeringer, som regeringen tilsyneladende ønsker at præmiere. Og når vi ikke løser en række andre problemer, men kun forstærker dem, risikerer vi også, at arbejdsløsheden vil blive yderligere forstærket ved en gennemførelse af dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør

indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (Investeringsforeninger).

(Lovforslag nr. L 51. Fremsat 4/12 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Thomas Have (S):

Lovforslaget om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (Investeringsforeninger) er et led i regeringens samlede kompleks af økonomisk-politiske foranstaltninger. Lovforslaget tager sigte på fra 1. januar 1980 at inddrage investeringsforeninger under de for beskatning af aktieselskaber gældende regler. Det foreslås, at de omhandlede investeringsforeninger skal beskattes af deres indtægter i form af udbytter og renter på lige fod med aktieselskaber. Foreningerne vil dog efter lovforslaget kunne undgå denne beskatning ved at ændre deres vedtægter, således at de indtjente udbytter og renter årlig udloddes til medlemmerne og dermed indkomstbeskattes løbende hos disse.

Socialdemokratiet finder de foreslåede ændringer i loven rimelige, og vi vil i udvalget arbejde for deres gennemførelse.

Anders Poulsen (V):

Lad mig først sige, at det er uden særlig megen lyst, at vi i venstre vil medvirke til at lægge de omhandlede investeringsforeninger ind under beskatningens tunge dyne. Men det må konstateres, at de certifikatudstedende investeringsforeninger, som ikke udbetaler udbytte til medlemmerne, og som i de nugældende regler er skattefrie, afstedkommer nogle, skal vi kalde det u hensigtsmæssige beskatningsvirkninger. Typisk sker det derved, at når en person køber certifikat i en sådan investeringsforening, »påklitres« en forholdsmæssig del af foreningens investeringsafkast det pågældende certifikat. Afkastet udloddes ikke til medlemmet og beskattes ikke i fore-

[Anders Poulsen]

ningen, men medlemmet kan frigøre afkastet ved salg af certifikatet efter 2 år, hvor der så i henhold til reglerne om særlig indkomstbeskatning vil være plads til at hjemtage 6.400 kr. af afkastet skattefrit. Det er beskatningsmæssigt set ikke så hensigtsmæssigt, og derfor kan venstre medvirke til at sætte disse forhold på plads.

Men ministeren foreslår, at skatteprocenten skal være 40 i de omhandlede foreninger. Det mener vi ikke. Vi mener, den skal være 37, og jeg kan i den forbindelse henvise til vores ordførers indstilling til lovforslag nr. L 53 om ændring af skatteprocenten i aktieselskaber.

Efter skattepligt i de akkumulerende investeringsforeninger kommer certifikaterne til at lide af den samme skavank, som aktiebeskatningsreglerne i det hele taget lider af, nemlig mangel på pristalsregulering af anskaffelsessummen, men det er en skavank, vi må se på i anden forbindelse.

Ministeren begrundet i sin skriftlige fremsættelse dette lovforslag med hensynet til hele den samfundsøkonomisk mørke situation og udtaler, at fremsættelsen er et led i regeringens samlede pakkedløsning. Dette argument kan da vist ikke bære. Lad os nu kalde tingene ved deres rette navn: fremsættelsen må være begrundet i de uhensigtsmæssigheder, som jeg her har nævnt.

Til slut skal jeg sige, at venstre på saglig vis vil medvirke til lovforslagets udvalgsbehandling.

Gammelgaard (KF):

Betalingsbalanceunderskuddet skal formindskes og beskæftigelsen gøres større. Der er kun én sikker vej til at opnå dette: vi skal producere og eksportere os ud af vanskelighederne. Det forudsætter, at erhvervslivet bibringes tilstrækkelig megen kapital.

Derfor må vi ud fra et principielt synspunkt sige, at opsparing gennem investeringsforeninger må kunne gennemføres på skattemæssigt neutral måde. Det kan ikke være meningen, at administrationen af en fællesformue, som skal sikre risikospredning for mindre sparere, skal belastes med ekstra beskatning.

I forbindelse med den såkaldte lovpakke har vi fået forelagt et ØD-forslag. Det konservative folkeparti anser investeringsforenin-

gerne og det frivillige investeringsprincip, som de arbejder efter, for at være en langt bedre vej at gå.

Det ønskelige i at få kapitaltilførselen til erhvervslivet fremmet har tilslutning fra ret så bred politisk side, bl. a. gennem større spredning i aktiebesiddelsen.

Imidlertid må jeg gøre skatteministeren opmærksom på, at det er, som om han har glemt den redegørelse fra arbejdsgruppen vedrørende den skattemæssige behandling af investeringsforeninger og deres medlemmer, som kom i juni i år. Han har nemlig fra denne redegørelse kun taget de for investeringsforeningerne negative ting; han har ikke taget de positive ting fra redegørelsen. Jeg gør f. eks. skatteministeren opmærksom på, at det på s. 6 i redegørelsen, som er udarbejdet af en arbejdsgruppe nedsat af skattedepartementet, direkte hedder, at investeringsforeningerne udøver en samfundsgavnlig virksomhed. Det gør de ved at udjævne den risiko, der for størstedelen af befolkningen er forbundet med opsparing i aktier og andre risikobærende papirer.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at den opsparing, der foregår gennem aktieinvesteringer, indtil dato har været den mest diskriminerede opsparingsform. For det første kan det konstateres, at den 15 pct.s skattegodtgørelse, som såkaldt direkte aktionærer får, modtager de aktionærer, hvis vi kan kalde dem sådan, der foretager deres indskud i investeringsforeningerne, ikke. For det andet er investeringsforeningerne set såvel i forhold til kapitaltilførselsafgift som til stempelafgift ved omsætning udsat for dobbeltbeskatning. Hvis der skulle opnås ligestilling, måtte man således for det første skabe den på de her nævnte områder og derefter naturligvis afvise regeringens forslag i dag.

I februar 1979 fik aktieinvesteringerforeningerne tilsagn fra den daværende skatte- og afgiftsminister om, at der i årets løb, altså i løbet af 1979, ville blive tilvejebragt ligestilling i forhold til skattegodtgørelsen, således at foreningernes medlemmer blev berettiget til samme godtgørelse som de direkte aktionærer. Et forslag herom er også stillet i den offentliggjorte redegørelse nr. 879, som jeg nævnte. Men igen: ministeren har kun taget de negative, ikke taget de positive ting for investeringsforeningerne, idet det nu foreliggende lovforslag intet har om dette tilsagn og

[Gammelgaard]

om det forslag, der stilles i redegørelsen, således at de certifikatudstedende aktieinvesteringsforeningers medlemmer, som fortrinsvis er småsparere, der kun har mulighed for at sikre sig betryggende risikospredning gennem aktiecertifikater, fortsat vil være ringere stillet end direkte aktionærer.

Da medlemmer af kontoførende foreninger allerede i 1977 blev sikret skattegodtgørelse, er det uforståeligt, at de certifikatudstedende og -udloddende foreningers medlemmer fortsat unddrages godtgørelsen.

Fra konservativ side mener vi, at det også er i dette lys, at regeringens forslag skal ses; investeringsforeningerne diskrimineres i forvejen.

Så vil jeg gerne sige til slut, at den stærke tilslutning til det voksende antal investeringsforeninger, der for tiden har mellem 150.000 og 200.000 medlemmer, viser, at der i befolkningen findes en vilje til at spare op og undlade forbrug, når opsparingen kan foretages på rimelige vilkår og med spredning af den risiko, der for den enkelte er forbundet med opsparing i aktier og andre risikobehæftede værdipapirer.

Men udviklingen i de senere år generelt inden for opsparingen, hvor hovedvægten er flyttet til obligationer og pantebreve væk fra aktier, har vist det uheldige i at behandle de forskellige opsparingsformer forskelligt. Der er et påtrængende behov for en forbedring af stillingen for dem, der investerer i aktier, hvad enten det sker direkte eller gennem investeringsforeninger. Det har i udlandet – specielt i Frankrig – vist sig, at hvor der skabes et incitament til opsparing, kan der tiltrækkes betydelige midler til erhvervslivet. Det er vejen frem.

Lawaetz (FP):

Man kunne godt fristes til at rose skatteministeren for, at han udtrykker sig så beskedent, at han selv siger, at han finder investeringsordningen mindre rimelig sammenlignet med andre former for beskatning af værdipapirer. Det kunne måske pege på, at ministeren allerede ved fremsættelsen af lovforslaget selv føler sig en smule usikker med hensyn til, om det nu er et rigtig påfund.

Det er klart, at det hører med til den pakke, vi har fået lagt foran os, og så skal vi måske også forstå, at det er nødvendigt, at

der findes noget, der peger nedad, og det gør dette her i hvert fald, idet en forhøjelse til 40 pct. af aktieselskabsskatten naturligvis set med vore øjne er negativ. Det vil modvirke hensynet til beskæftigelsen, pris- og omkostningsdæmpningen. Alene af hensyn til beskæftigelsen samt pris- og omkostningsforhold må fremskridtspartiet tage afstand fra en forhøjelse som tidligere nævnt på 8,11 pct. af selskabsskatten, og i stedet vil vi anbefale en nedsættelse.

Lysten til at investere risikovillig kapital er for lille, og netop derfor har vi vanskeligt ved at skabe de nye arbejdspladser, som vi har så hårdt brug for. Men er det egentlig så mærkeligt, at det er vanskeligt at få fat i risikovillig kapital, når det erindres, at man kan gå hen og købe obligationer for ikke at tale om statsgældsbeviserne uden nogen form for risiko?

Lovforslaget om indkomstbeskatning af investeringsforeninger virker meget lidt gennemtænkt. Generelt må det betragtes som fjendtligt mod den jævne eller lille sparers investeringsmuligheder, og skatteministeren må indrømme, at det faktisk er dødsstødet for de eksisterende investeringsforeninger.

Den store fjende i hele investeringssystemet er statsgældsbeviserne, der helt mod almindelige regler tillader spekulation i og hjemtagelse af store kursgevinster. Korte statsgældsbeviser kan i dag give en effektiv rente på op til 17,5 pct., hvoraf kun den direkte rente på ca. 8¼ pct. skal beskattes, medens investeringsforeninger, hvis vi følger skatteministeren, kommer ned på en forrentning på 11¼–11½ pct. minus medlemmets beskatning; altså et klart dødsstød for de eksisterende investeringsforeninger. Men der er fortsat mulighed for spekulation i statsgældsbeviser uden begrænsning, og det er den kapitalstærke del af befolkningen, der har fordel af det. Sammenligner vi, er dette her altså en direkte asocial lovgivning, for den går ud over den lille mands opsparingsmulighed. Der findes, som det allerede er sagt, 150.000–200.000 medlemmer af investeringsforeninger, og den typiske investor har indskudt ca. 10.000 kr. eller derunder, helt ned til 500 kr., og det betyder netop, at det er den lille mands mulighed.

Skatteministeren finder investeringsforeningernes ordning mindre rimelig, siger han. Jeg har allerede foretaget en sammenligning

[Lawaetz]

med statsgældsbeviser, der viser det stik modsatte. Sammenligner man investeringscertifikater med aktier eller for øvrigt al anden investering i erhvervslivet, er investeringscertifikater under de nuværende forhold nogenlunde ligestillet med aktier. Der er de samme regler for særlig indkomstbeskatning, der for begge vedkommende maksimalt kan give en skattefri avance på 6.421 kr., altså et meget beskedent beløb, der ikke er ubegrænset, som tilfældet er med muligheden for at spekulere i statsgældsbeviser.

Investeringsforeningerne har indtil nu i gennemsnit givet 14½–15 pct. pr. år. Mange investeringsforeninger investerer i aktier, og det må man glæde sig over, som tidligere talere har været inde på det – jeg forstod ikke helt venstre – men gennemføres dette lovforslag, vil der opstå et helt meningsløst forhold. Vi har talt om dobbeltbeskatning, men nu sætter vi rekorden, for nu kan vi nå en tredobbelt beskatning: beskatning af aktier, beskatning af investeringsforening, beskatning af den enkelte skatteyder. Det vil vist nærme sig en verdensrekord.

Også i selve udformningen af lovforslaget findes der en række uklarheder, som vi kan komme tilbage til.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det bl. a. er uheldigt, at maskiner og inventar skal ansættes til handelsværdi. Måske vil skatteministeren svare på, hvordan han har tænkt sig overhovedet at kunne kontrollere det, og hvordan han i øvrigt har tænkt sig, at folk skulle kunne aflevere deres opgivelse af værdier inden den 15. februar.

Efter vor opfattelse er det et forfejlet lovforslag, og undskyldningen kan kun findes i det positive og det negative i pakken; det er det eneste gode, jeg kan sige om det. Jeg er ked af at måtte slutte med at sige, at det kunne se ud, som om hensigten blot var at få yderligere 43 mill. kr. ind i statskassen.

Kalnæs (SF):

SF kan støtte dette lovforslag. Vi har i øjeblikket en urimelig ordning, som gør det muligt at indbetale penge i investeringsforeninger og opnå mellem 6.000–7.000 kr. om året som skattefri gevinst; det kan fås på udstedte certifikater, som sælges uden beskatning.

Det drejer sig her om ved en beskatning at forhindre nogle kursstigninger, men der er

mange andre kursgevinster, som der ikke bliver rørt ved med dette forslag. Hr. Lawaetz var inde på statsgældsbeviserne, men der er mange andre kursgevinster, som man lige så godt kunne tage fat på. Vi tager altså her kun fat i et ganske lille hjørne af det store problem, som hedder skattefrie kursgevinster.

SF har fremsat forslag om almindelig beskatning af kursgevinster. En sådan beskatning ville give et langt større provenu end det, regeringen her har regnet med, og som jo kun drejer sig om 43 mill. kr., og det ville samtidig fjerne en oplagt urimelighed i vor skattelovgivning.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Med dette lovforslag opfylder man et gammelt løfte til folketinget om at gribe ind over for de akkumulerende investeringsforeninger, og den radikale folketingsgruppe kan støtte et sådant forslag.

Jeg gør opmærksom på, at det, der kan ske ved de akkumulerende investeringsforeninger, sådan som ordningen er i dag, er, at man skattefrit kan tage godt 6.000 kr. ud om året, og det er naturligvis forkert. Jeg gør også opmærksom på, at de akkumulerende investeringsforeninger har ødelagt de almindelige investeringsforeninger, hvoraf en række er ophævet nu. Der er sket den forskel med investeringsforeningerne, at mens det tidligere, som det er anført heroppe, var investeringsforeningernes opgave at investere i dansk erhvervsliv, er man nu i høj grad gået over til at investere i bl. a. pantebreve.

Vi er altså tilfredse med, at der sker et indgreb her, fordi det er naturligvis utilstedeligt, at man det ene år efter det andet kan hæve 6.000 kr. helt uden beskatning.

Så har man rejst det spørgsmål, om ikke investeringsforeningerne af den gamle type, der fører konto for hver enkelt kontohaver, af hensyn til erhvervsinvesteringerne burde have den favør, der ligger i, at der ikke sker dobbeltbeskatning af aktieudbytte i dem, og jeg tror, det var værd at overveje netop for at fremme investeringerne i erhvervslivet, men det er et problem, som jeg synes vi kan se på i udvalget.

Den radikale gruppe kan altså give tilslutning til hovedprincippet i forslaget.

Bollmann (CD):

[Bollmann]

Dette lovforslag hører nok ikke til blandt de værste tidsler i buketten, men er i lighed med flere af de øvrige forslag mest udtryk for, at der nu skal ske en generel forhøjelse af beskatningen her i landet. Jeg skal erkende, at der i øjeblikket synes at være ubalance i beskatningen mellem de i forslaget nævnte foreninger og aktieselskaber.

Hvad angår de mere tekniske ting og overgangsbestemmelserne, må vi nok afvente, hvad der sker under behandlingen i udvalget. Men selv om forslaget gennemføres desværre vil virke begrænsende på opsparingslysten og på mulighederne for at skaffe kapital til erhvervslivet, vil CD altså ikke på forhånd totalt afvise det.

Waldorff (VS):

Nej, det ville da også være synd, for det er da et udmærket forslag dette her. Man kan kun undre sig over, at de dér fiduser skal antage det omfang og køre så langt ud, inden man får dem stoppet, for faktisk har den slags været kendt et godt stykke tid: de første virkelig grove sager omkring investering i kommanditselskaber, som spekulerede i ejerlejlighedsejendomme til erhvervsformål o. lign., har været kendt længe. Men det er jo meget godt, at det bliver stoppet.

Jeg vil sådan set kun spørge om én ting: ville det ikke have været rigtigt, om man ud over at gøre investeringsforeningerne skattepligtige også havde grebet ind over for det såkaldte 6.000 kr.s fradrag i den særlige indkomstskat? Erhvervslivet og skattetænkningen udvikler sig hele tiden, og jeg kan udmærket forestille mig, at der kan etableres nye selskabsformer, nye kombinationer, hvor man udnytter bundgrænsen i den særlige indkomstskat på i princippet samme måde, som man har gjort med investeringsforeningerne. Jeg vil gerne spørge, hvad det egentlig er, der taler imod, at man fjerner dette bundfradrag i den særlige indkomstskat.

Jeg har kun hørt ét argument for, at man ikke kunne gribe ind over for det, og det var, at det ville være synd og skam at beskatte de jubilæumsgratualer, som man får, f. eks. hvis man har udmærket sig ved 30 års tro tjeneste som kontorbud i Den danske Bank eller noget lignende. Det synes jeg imidlertid er et temmelig dårligt argument for at opretholde denne regel om et fradrag på 6.000 kr. og vil

gerne høre, om det ikke var noget, man kunne overveje at ændre.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ak ja, nu lukkes også dette åndehul. Det er jo snart ikke til for en ærlig investor at finde ud af, hvad man nu skal gøre. Her var dog dejlige 6.000 skattefrie kroner om året. Vi har, hvis jeg ikke husker forkert, tidligere behandlet lignende forslag i skatteudvalget et par gange. Da kunne det ikke gennemføres, og jeg er i den uheldige situation nu, at jeg kan ikke huske, hvorfor det ikke kunne det, men jeg håber, skatteministeren kan fortælle mig, hvad årsagen var til, at vi undlod det dengang. Der må jo have været noget, som gik skatteministeren imod dengang, siden det da ikke kunne gennemføres, for så vidt jeg erindrer, var socialdemokratiet også imod, at vi gennemførte det dengang. Men det kan jo være, at min erindring ikke er god nok; det er jo vanskeligt at huske alting.

Men når det er sagt, må jeg også erkende, at det måske er rimeligt at lukke åndehullet; så må vi jo finde et andet. Dermed være sagt, at kristeligt folkeparti ikke vil være afvisende over for forslaget.

Flygaard (DR):

Retsforbundet har en velvillig indstilling over for det foreliggende lovforslag; vi synes, det er rimeligt, at investeringsforeningerne behandles på samme måde som aktieselskaberne. Men jeg vil gerne gøre en tillægsbemærkning i relation til det, der blev anført fra venstresocialisternes side, om man ikke skulle benytte lejligheden til at se på bestemmelserne angående særlig indkomstskat. Man kan vel i det hele rejse det spørgsmål, om det er rimeligt at have en særlig indkomstbeskatning, om den ikke kunne indgå i den almindelige indkomstbeskatning.

Lad mig endelig sige til dem, der her har talt så meget om, at man nu kommer og ødelægger et tilløbsstykke, at det forhold, at det har været et tilløbsstykke, hvortil næsten 200.000 har meldt sig, tager jeg ubetinget som udtryk for, hvor stor den skattemæssige favorisering af denne form for opsparing har været. Den ulighed ønsker vi ikke at medvirke til skal fortsætte; derfor kan vi anbefale det foreliggende lovforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det er rigtigt, som hr. Arne Bjerregaard sagde, at vi havde denne problemstilling fremme i 1975 i forbindelse med sparekassernes overgang til beskatning som aktieselskaber, men skatteudvalget nåede altså ikke at gøre den del af forslaget færdig, og min erindring siger mig, at det nok var tvivlsomt, om der på daværende tidspunkt var et flertal for at gennemføre de tanker og ideer, som var nedfældet i forslaget, fordi man var lidt usikker på, hvordan virkningen ville blive, og hvordan udviklingen på dette område ville komme til at forløbe.

På daværende tidspunkt var de certifikatudstedende foreninger jo noget ganske nyt, men i årene efter det tidligere lovforslags fremsættelse er antallet af akkumulerende foreninger jo steget ganske betydeligt, og deres formuer er vokset hastigt i den seneste tid. Der findes ikke nogen statistik over investeringsforeningerne, men i den betænkning, hr. Gammelgaard omtalte, nr. 879 af juni 1979, er det på grundlag af noget regnskabsmateriale fra otte af de største investeringsforeninger oplyst, at disse otte foreningers formue voksede med godt 600 mill. kr. i det seneste regnskabsår op til 1.300 mill. kr. Væksten skyldes løbende indtjening og især medlemsindskud.

De akkumulerende foreningers aktiver udgjorde godt 60 pct. af de otte foreningers samlede aktivmasse, og det viser jo noget om, hvor stærkt de er vokset i forhold til de almindelige investeringsforeninger. Af de akkumulerende foreningers aktivmasse var halvdelen pantebreve og en tredjedel aktier, mens obligationsandelen var godt 10 pct. I de udloddende foreninger – og det er stadig væk inden for de otte – udgjorde aktier 90 pct. af aktiverne, mens obligationsandelen var på 4 pct., pantebreve var der ingen af i denne gruppe. Det siger noget væsentligt om forskellen mellem de to investeringsforeningstyper, således som de har udviklet sig.

Jeg er meget glad for, at en række ordførere, herunder også venstres ordfører, hr. Anders Poulsen, har været opmærksomme på denne udvikling og har fundet, at denne udvikling er u hensigtsmæssig, og at det nu er rimeligt at gennemføre en beskatning af disse certifikatudstedende foreninger for derved at

skabe en ligestilling over for de almindelige foreninger.

Hr. Gammelgaard mente, at jeg ikke havde studeret betænkningen så grundigt. Nu må hr. Gammelgaard jo mene, hvad han har lyst til at mene, men jeg kan sige, at det forslag, der er udarbejdet, i det væsentlige følger den betænkning, som hr. Gammelgaard omtalte. Regeringen har ikke ment, at tiden er moden til at fritage medlemmerne i investeringsforeninger for avancebeskatning og give dem en skattegodtgørelse, de ikke tidligere har haft. I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at de kontoførende foreninger altså fortsat har en skattegodtgørelse. Det er de andre foreninger, der ikke har det, og vi mener altså heller ikke, tiden er inde til at give dem denne skattegodtgørelse.

Jeg er glad for den tilslutning, der er givet til forslaget, og håber på en hurtig gang gennem udvalget.

Gammelgaard (KF):

Over for skatteministeren og flere ordførere må jeg pege på den samfundsinteresse, det akkumulerende system har f. eks. i forbindelse med anden langfristet bunden opsparing – også til pensionsalderen; det er noget, vi tidligere har diskuteret her i dag – fordi rente og udbyttebeløb ikke forbruges, men investeres. Jeg forstår ikke, at flere ordførere lægger investeringsforeningerne for had og nærmest giver udtryk for, at der er tale om skattefiduser og uberettigede gevinster; det er jo nogle af de ord, der er brugt af forskellige ordførere. Jeg gør blot opmærksom på, at i denne redegørelse nr. 879 understreger man investeringsforeningernes samfundsgavnlige virksomhed. Jeg gør også opmærksom på, at der er givet et tilsagn om, at investeringsforeningerne skattemæssigt skal ligestilles med andre indskud i aktier, og jeg beder skatteministeren kommentere dette tilsagn, som den tidligere skatteminister gav i februar 1979.

Lawaetz (FP):

Skatteministeren kom med nogle statistiske oplysninger, men jeg fik sådan set ikke rigtig svar på mit spørgsmål, og det kunne jeg måske heller ikke vente. Der står i bemærkningerne, at forslagets gennemførelse vil give forøgede skatteindtægter på 43 mill. kr., men

[Lawaetz]

jeg prøvede at påpege, at skatteministeren ganske enkelt har dødsdømt disse investeringsforeninger, altså giver det 0 kr. ind. Jeg kunne godt lide at vide, om ikke skatteministeren har regnet fejl på det felt. Hvis man ikke mere har investeringsforeninger, kan de heller ingen skat betale.

Det undrer også mig, som det undrede den konservative ordfører, at man i og for sig siger: ja men det er da helt naturligt. Er det slet ikke gået op for de øvrige ordførere, hvad det egentlig drejer sig om? Spekulanter kan fortsætte med at købe masser af det, vi plejer at kalde hr. Knud Heinesens statsgældsbeviser, og spekulere med dem, men den lille mand, som, hvis han er meget dygtig, kunne gå hen og få 6.421 kr. skattefrit om året, ham forfølger man. Jeg forstår ikke noget af det dér, men det er da i hvert fald rimeligt, om det går op for menneskene, at det er det, der i virkeligheden står i dette lovforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror ikke, det højner diskussionen herinde, at man nu fra konservativ og senere fra fremskridtspartiets side påstår, at det at synes, at investeringsforeninger skal beskattes på lige fod med alt andet i dette land, er udtryk for, at man hader dem og vil ødelægge dem. Ej heller er påstanden om, at de forsvinder fra jordens overflade, rigtig.

Det, man har ønsket med forslaget, og som et flertal i skatteudvalget i sin tid bad om, var en sådan beskatning, at akkumulerende investeringsforeninger og almindelige investeringsforeninger blev stillet nogenlunde på lige fod, og det løser dette forslag.

Tilbage er spørgsmålet, om det ikke er rimeligt for at fremme erhvervsinvesteringerne at tage hensyn til den godtgørelsesordning, der er lavet for aktier, og det synes jeg stadig vi skal vende tilbage til i udvalget. Men lad være at komme med påstande om, at man hader to slags investeringsforeninger, fordi man ligestiller dem, at de så forsvinder fra jordens overflade, og jeg ved ikke hvad.

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne gøre den generelle bemærkning, at det efter min opfattelse vil være således, at enhver form for begunstiggelse af opsparing er urimelig, fordi den socialt også

har den virkning, at de, som meget har, skal mere gives, og at de, der ingenting eller næsten ingenting har, kommer til at betale for det. Det synes vi ud fra et socialt synspunkt er urimeligt.

Så rejste man fra fremskridtspartiets side spørgsmålet om beskatning af kursgevinster, og i den forbindelse vil jeg gerne spørge fremskridtspartiet, om det er udtryk for, at fremskridtspartiet mener, at kursgevinster bør ligestilles med anden form for indkomst og gøres til genstand for beskatning, for så var der selvfølgelig en vis konsekvens i tankegangen.

(Kort bemærkning)

Gammelgaard (KF):

Det drejer sig om at få hjulene sat i gang i erhvervslivet og få foretaget nogle investeringer. Det er ikke gået op for den socialdemokratiske regering; det tyder hele debatten både i går og i dag på.

Det, jeg sagde, er, at der i forvejen er en diskrimination i forhold til investeringsforeningerne. Der er ikke tale om, at de har det bedre skattemæssigt, hvis vi sammenligner med de direkte aktiekøbere. Der er nemlig tale om, som vi var inde på, den 15 pct.s skattegodtgørelse, og jeg forstår, at flere ordførere nu er interesserede i at diskutere dette spørgsmål, uanset at skatteministeren ikke kan gå ind herpå. Det drejer sig også om, at investeringsforeningerne såvel i forhold til kapitaltilførselsafgift som til stempelafgift ved omsætning er udsat for dobbeltbeskatning. Derfor mener jeg, at der bør foregå en ligestilling, og at den bør foregå på den måde, at man opmuntrer til opsparing og til investering, og derfor er vi meget betænkelige ved det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Det er vel nok mest høfligt at svare, men jeg tror, hr. Flygaard kender mit svar. Fremskridtspartiet har aldrig foreslået skatteforhøjelser, og det kommer vi nok heller ikke til.

Det er blevet kaldt umoralsk, men set med vore øjne er det netop noget meget moralsk, for den store mand har alle afskrivningsmuligheder, men den mand, vi gerne vil give en lille chance, er måske postassistenten eller

[Lawaetz]

arbejderen, som vil spare lidt op. Hvorfor skulle han ikke have den samme mulighed som de større kapitalister? Det må være retfærdigt, at de har den samme mulighed.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg skal da gerne bekræfte, at jeg for så vidt ikke blev overrasket over det svar, jeg fik fra fremskridtspartiet, men jeg synes, at fremskridtspartiet selv lagde op til at få det spørgsmål. Så kan vi altså konstatere, at fremskridtspartiet fortsat er tilhænger af, at der er betydelige arbejdsfri indkomster, der ikke bliver gjort til genstand for beskatning.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Med risiko for, at hr. Gammelgaard vil benytte den givne anledning til igen at gå på talerstolen – der skal helst ikke forsømmes en lejlighed – vil jeg alligevel sige, at medens hr. Gammelgaard taler om diskrimination eller forskelsbehandling, er det, som dette forslag tilsigter, at rette op på den forskelsbehandling, der i dag er i skattemæssig henseende på de almindelige og de certifikatudstedende investeringsforeninger. Så meget troede jeg i hvert fald hr. Gammelgaard havde forstået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af investeringsfondsloven og etableringskontoloven. (Ophævelse af adgang til forlods afskrivning på kommanditanparter).

(Lovforslag nr. L 52. Fremsat 4/12 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

Dette forslag indeholder regler om en begrænsning af anvendelsen af henlæggelser til investeringsfonds og etableringskonti. Formålet med investeringsfonds er jo at give selvstændige erhvervsdrivende adgang til at hensætte beløb til senere investeringsformål mod samtidige fradrag i den skattepligtige indkomst. Når anskaffelsen så finder sted efter lovens regler, skal der foretages en forlods afskrivning på aktivet svarende til det frigjorte investeringsfondsbeløb. Sagt med andre ord: når man henlægger til en investeringsfond, får man et fradrag, som reelt er en afskrivning af et endnu ikke anskaffet aktiv, og når man så køber aktivet, kan man selvfølgelig ikke afskrive det fuldt ud, men må reducere dets værdi med en forlods nedskrivning svarende til det investeringsfondsbeløb, der er blevet frigjort til formålet.

Etableringskonti er tilsvarende beregnet for lønmodtagernes opsparing til senere etablering som selvstændig, og her sker der en tilsvarende skattefritagelse ved bindingen af midlerne og en forlods nedskrivning af de aktiver, der til sin tid anskaffes for de opsparede midler ved den pågældende etablering som selvstændig.

Det, vi foreslår med det foreliggende forslag, er en ophævelse af adgangen til at bruge investeringsfondshenlæggelser og etableringskontohenlæggelser til anskaffelse af kommanditanparter.

Det har aldrig været formålet med loven, at disse henlæggelser skulle kunne anvendes til kommanditanparter, og der er en betydelig risiko for, at reglerne anvendes i egentlig skattefidusøjemed. Vi kan i socialdemokratiet ikke lide skattefiduser, og derfor vil vi fjerne dem – én efter én og hver og én.

Jeg kan varmt anbefale det foreliggende forslag.

Anders Poulsen (V):

Om det foreliggende lovforslag om ophævelse af adgang til forlods afskrivning på kommanditanparter vil jeg først sige, at der jo i SV-regeringen i juni måned dette år blev aftalt, at den uhensigtsmæssige anvendelse, som i mange tilfælde finder sted af reglerne